

Da je biti veliki sportista isto što i biti veliki čovek, bez ostatka bi se moglo potvrditi na nekolicini nama bliskih, poznatih sportista, i bez sumnje, jedan od njih je proslavljeni odbojkaški as, Vanja Grbić. Danas je Vanja Grbić potpredsednik Odbojkaškog saveza Srbije, član Sportske komisije Olimpijskog komiteta Srbije, član Komiteta za razvoj Svetske obojkaške federacije, i svoju zdravu sportsku energiju „troši“ na poboljšanje stanja u sportu. Ali, ovoga puta smo ga sreli u sasvim drugaćijem okruženju, na Prvom svetskom takmičenju u pecanju manića „Manić-Tisa 63“, u organizaciji Kluba ljubitelja Tise „Tisa 63“, 11. i 12.januara 2013. godine, opština Novi Bečeј.

Poznat i kao pecaroš, Vanja Grbić je svoje prisustvo iskoristio da, po starom dobrom običaju, porpiča sa prisutnima i ukaže na stanje i probleme vezane za naše reke, vodene tokove, imenujući čoveka i njegov nemar kao glavnog krivca za današnju sliku ovog velikog, ali ne i neiscrpnog, prirodnog resursa. Pravo da se aktivno učešće u borbu za očuvanje vodotokova, daje mu i poznata činjenica da je Vanja Grbić nepopravljivi pecaroš. Čak, kada je on u pitanju, postoji jedna dilema da li je najbolji odbojkaš među pecarošima ili najbolji pecaroš među odbojkašima. A istina je, po Vanjinim rečima, ni jedno ni drugo već to da on voli i jedno i drugo. A prva ljubav? Pecanjem je počeo kao mali dečarac, a odbojka je strast koja je prerasla u posao, mada je nikada nije tako doživljavao, niti se prema njoj tako ophodio i zato je bio aktivan igrač do 39-te godine, a pecanjem se još uvek bavi.

Pitali smo ga šta misli o ovakvim okupljanjima ljubitelja reke i pecanja, kakavo je bilo 12. januara, na Tisi u Novom Bečeju?

-Mislim da ovekave manifestacije dobar poziv svima da dođu da se druže, ali isto tako i da shvatimo kakav je i koliki potencijal koji imamo. Mislim da od toga treba početi. Imamo dosta voda, ali se prema njima ne odnosimo onako kako bi trebalo. Naše institucije se ne odnose prema vodama onako kako bi trebalo. Ovo je generalno prirodni resurs koji ne koristimo onako kako bi trebalo. U poslednje vreme se pojavilo dosta inicijativa kao što je bojkot kupovine ribolovačkih dozvola, jer su ljudi polako digli ruke zbog javašluka na i oko vode, sa kojima se svakodnevno susreću. Situacija je katastrofalna pre svega zbog našeg odnosa prema vodama kao da su naše lično vlasništvo, a znamo da bi to mogli da (is)koristimo mnogo bolje. Zato su ovakve manifestacije jako dobra prilika da se ljudi vide, da porazgovaraju, da sagledaju realnu situaciju i mislim da će danas proći onako kako će proći, da se zapitamo šta je to što smo nasledili od naših predaka i šta je to što predajemo našoj deci.

*Kako vi provodite svoje alaske dane?

-Iskreno, sada „ribarim“ u proseku jednom mesečno. Dok sam bio aktivan sportista mnogo sam više vremena provodio na vodi. Sada je to mnogo drugačije. Uključen sam u niz projekata,

i onda jednostavno ne stižem. A ono što mi je najvažnije, moja porodica, vreme koje provodim uz svoju porodicu, pa onda nemam toliko vremena. Pa opet nađe se po nekad vremena i za pecanje, nađe se vreme i dobri ljudi sa kojima odem u ribolov.

*Gde najčešće pecate i šta najviše volite da upecate?

-Nemam određenu lokaciju jer sve to zavisi od perioda i od ribe, ali sam se malo više ka moru orijentisao, a kod nas kad god imam vremena odem na Drinu, Dunav i naravno Tisu, Tamiš, DTD, Kupusina, Kupisinački Dunavac, zona oko Apatina, apsolutno svugde, samo kada imam vremena.

*Proslavili ste našu zemlju kao odbojkaš, šta mislite o današnjoj odbojci?

-Mi smo imali fenomenalnu 2011. godinu, pa onda malu refleksiju u 2012. i sada polako pripremamo projekat kojim ćemo obuhvatiti kompletan sistem da struktuiramo bazu i da svu decu koju imamo, pripremimo na način da sa njima rade ljudi koji su edukovani i spremni za to, tj. ljudi koji će od nas dobiti licencu. Svako ko bude htio da radi sa decom, moraće da ima odgovarajuću licencu Odbojkaškog saveza Srbije, a da bi je dobio moraće da prođe odgovarajući kamp, obuku i testiranja, evaluaciju ili proveru, da se vidi da li su to ljudi koji su pedagoški, psihološki, tehnički, taktički spremni da rade sa decom. Mi želimo da oni koji rade sa decom pre svega budu spremni kao pedagozi, odnosno kao učitelji, oni koji znaju i traže najbolji način da našu decu edukuju. Ne možemo očekivati da će sva deca biti vrhunski sportisti pa nam je cilj da pre svega stvorimo, i putem odbojke, vrhunske ljude.

*Koje su vaše poruke, jedna za ribolovce, a druga za mlade odbojkaše, sportiste, buduće šampione?

-Ima nekih stvari koje se prepriču. A to je, ukoliko želite da se bavite nečim onda morate tome i da se posvetite i da verujete da to što radite je zaista nešto što treba i možete da uradite najbolje i da se 100% predate tome. A što se tiče ribolovaca, došlo je vreme da je u našim vodama i rekama, sve manje ribe. Javašluk je, na žalost, sve prisutniji. Mislim da treba da krenemo od nas samih, naše postavke stvari, da promenimo sebe da bi imali sutra šta da pecamo. Odnosno da bi svojoj deci ostavili sutra šta da pecaju – izjavio je Vanja Grbić, koji je sa zadovoljstvom primio člansku kartu Kluba ljubitelja reke Tise „Tisa 63“.